

«Я хочу проповідувати людям про Христа» – Володимир Близненко. Некролог

На 73 році життя 21 лютого 2023 року о 08:30 ранку перестало битися серце вірного та посвяченого пастора, люблячого чоловіка, батька та брата Близненка Володимира Олексійовича. Смерть настала внаслідок обширного двостороннього інсульту.

Життя цього дивовижного мужа віри розпочалося 12 лютого 1951 року в селі Анастасівка Дніпропетровської області, в родині Олексія Федоровича та Наталії Іллівни Близненко.

Невдовзі родина переїхала до міста Кривий Ріг, де вони розпочали будівництво власного будинку, який протягом п'яти років слугуватиме єдиним місцем богослужіння для братів і сестер з усього міста.

У 1966 році після завершення восьмирічного навчання в школі, Володимир вступає до Криворізького технікуму рудничної автоматики, який закінчує з відзнакою.

У 1970 році Володимир був призваний до лав Радянської Армії. Його служба проходила в прикордонних військах Краснодарського краю, неподалік від Анапи.

Після повернення, Володимир Близненко уклав заповіт з Господом через водне хрещення та став членом церкви Адвентистів сьомого дня.

Такий важливий крок, як вибір супутника життя для Володимира став відповіддю на молитви. А невдовзі, після одного листа та всього лише трьох зустрічей, 20 липня 1975 року він одружився з Васильченко Зінаїдою Яківною.

Пасторське служіння Володимира розпочалося в 1979 році в одній з громад Кривого Рогу. Але вже в цьому ж році він був

направлений на служіння в місто Лозова, що у Харківській області. А через десять років Володимир отримав нове призначення – місто Красноармійськ, що в Донецькій області, де й здійснював служіння до 1993 року. Саме в цьому місті Володимир Близненко був посвячений у сан проповідника.

У 1993 році, після великої євангельської програми в місті Дніпрі, яку проводив Джеймс Гіллі, Володимир Олексійович був переведений на служіння в організовану громаду № 5. У цей період свого життя він здійснював служіння обласного пастора, керівника відділу суботньої школи, а також секретаря Східно-Дніпровської конференції.

У 2002 році Володимир Олексійович продовжив служіння в місті Запоріжжя служителем однієї з громад міста та обласного пастора. У цьому місті він здійснював служіння аж до виходу на пенсію у 2016 році. Саме в цей період й були сказані його багатьом відомі проповіді по книзі Об'явлення.

Владимир Олексійович і Зінаїда Яківна виховали трьох доньок. Мали радість бачити шістьох онуків та одну правнучку. Їхня сім'я мала позитивний вплив на серця та життя багатьох людей.

Після виходу на пенсію та переїзду до Полтавської області, життя Володимира Олексійовича продовжувало характеризуватися відкритістю та щирістю до людей, а серце жити служінням, дослідженням Писання та проведенням євангельських зустрічей у місцевій громаді та інших церквах Східно-Дніпровської конференції. Особливою увагою користувався розбір уроку суботньої школи, на щотижневий запис якого чекали люди в різних країнах світу.

Володимир Близненко цінював молитву та вчив людей наповнювати свій розум благородними думками, гідними тих, хто має наслідувати Царство Боже.

Він жив так, як і проповідував, та як проповідував, так і жив. До кінця свого життя, до останнього подиху Володимир Олексійович був проповідником.

«Я хочу проповідувати людям про Христа» – сказав він 15 лютого 2023 року, незадовго до кінця свого земного шляху...

Дорога в очах Господа смерть богобійних Його!

Псалми, 116:15

Сумуємо разом з близькими та рідними. Нехай втішить Господь рідних і близьких тією розрадою, яке є тільки у Нього. А ми сподіваємося на зустріч в Його Царстві слави.

Похоронне служіння розпочалося 22 лютого о 12:00 в місцевій адвентистській церкві села Червоні Квіти, що у Кобеляцькому районі Полтавської області.

Адміністрація Східно-Дніпровської конференції

За матеріалами «Логос Інфо»